

PANDEMIE ALS KANS - Een bericht van Ervin Laszlo

Oprichter en voorzitter van de Club van Boedapest; Oprichter en directeur van het Laszlo Institute of New Paradigm Research; auteur van Reconnecting to the Source (St. Martin's Press, New York, 2020).

Een wereldwijde pandemie is een kans voor wereldwijde verandering -voor snelle en effectieve verandering naar een betere wereld.

Zelfs als sommige mensen depressief zijn en het licht aan het einde van de tunnel niet zien, is de pandemie die wij ervaren tijdelijk; net als alle voorgaande pandemieën zal ook deze voorbij gaan. Maar de verandering die het met zich meebrengt, kan blijvend zijn. Dat kan een verandering ten goede zijn, of een verandering ten kwade.

We bevinden ons op een tweesprong - een plotselinge tweesprong in ons evolutionair traject. We leven in de wereldwijde systeemverschuiving, die we jarenlang hebben besproken en verwacht. Wetenschappers die complexe dynamische systemen bestuderen hebben een paar dingen geleerd over een dergelijke verschuiving. Het is eenrichtingsverkeer, die niet kan worden teruggedraaid.

Maar de uitkomst is niet vooraf bepaald - er is een keuze. Op deze tweesprong kunnen we kiezen welke kant we op gaan. Voor het eerst in de geschiedenis kunnen we bewust en doelbewust onze bestemming kiezen. Dit zou een schitterende bestemming kunnen zijn; het begin van een nieuw tijdperk van gezond verstand en bloei. Maar of dat ook zo zal zijn staat niet vast. Het is aan ons.

Een tweesprong veroorzaakt crisis, en een crisis, zoals we weten, is zowel een gevaar als een kans. Hoe dan ook is het een opmaat voor verandering. De uitdaging is om de verandering te kiezen die leidt tot een gezonde en bloeiende wereld. Dit is een reële maar eenmalige kans. Het niet grijpen van die kans, betekent een terugval naar waar we zijn geweest: het vooruitzicht van onze collectieve ondergang. Want de afgelopen decennia zijn we blootgesteld aan een overvloed aan crises, die waarschijnlijk net zo wereldwijd zullen zijn als de pandemie, maar niet noodzakelijkerwijs even tijdelijk.

Daar zitten situaties bij die net zo erg of erger zijn dan een pandemie. Bijvoorbeeld: miljoenen mensen die sterven aan hongersnood en armoede - en door epidemieën en geweld miljoenen anderen met zich meenemen. Hordes van ontheemde vluchtelingen die het weefsel van steeds meer samenlevingen verscheuren.

Droogtes die vruchtbaar groen land veranderen in dorre, levenloze vlaktes. Een stijgende zeespiegel die een derde van alle menselijke bewoning op de planeet onder water zet. Hevige stormen die de huizen van zowel rijk als arm vernielen. En lokale conflicten die escaleren tot regionale oorlogen en veranderen in een wereldwijde nucleaire confrontatie. De lijst is nog veel langer, maar de conclusie is duidelijk. De niet-duurzame processen die we hebben gecreëerd, kunnen noodlottige kantelpunten bereiken—van waar er geen weg terug is. Óf we leren gezond en duurzaam te leven óf we verlaten het toneel van de geschiedenis. Dit is een les die we hebben geleerd op theoretisch niveau. Nu komen we haar in de praktijk tegen.

Weer normaal aan de slag, met de normen en praktijken en de waarden en aannames van de verleden, zou suïcidaal zijn. Gelukkig is dat onmogelijk. Dat is maar goed ook: er ligt nu een andere weg voor ons open. De sociale, economische, politieke en culturele systemen die ons leven vormgeven, zijn tot in hun wortels door elkaar geschud. Er is een ontwrichtende verandering opgetreden die een opmaat is voor fundamentele verandering, of dat nu constructief of destructief is. In zekere zin is de pandemie een geluk bij een ongeluk.

Het deed ons beseffen dat we één enkele wereldwijde familie zijn: een onderling afhankelijk levend systeem dat ofwel samen evolueert ofwel samen ten onder gaat. Als we er niet in slagen goed gebruik te maken van de kans die dit ons biedt, stellen we onszelf bloot aan een overvloed aan crises. Maar als we er goed gebruik van maken, kunnen we een betere wereld creëren.

Hier valt een belangrijke les te leren. In zijn inaugurele rede vertelde president Franklin D. Roosevelt ons dat het enige waar we bang voor moeten zijn, de angst zelf is. Toegepast op de toestand van de wereld vandaag de dag brengt dit een relevante en ware boodschap over. We kunnen een betere wereld bouwen als we niet langer bang zijn. Een betere wereld is bereikbaar en wacht erop om gebouwd te worden. We hebben niets te vrezen behalve de angst zelf.

Dus wat moeten we doen? Het is duidelijk dat we constructief moeten denken - durven te hopen, en durven te handelen om onze hoop te realiseren. Maar we moeten ook anders handelen; handelen alsof we onderdeel zijn van het web van leven op deze planeet.

Want dat zijn we, zelfs als de meesten van ons het niet beseffen of er niet naar handelen. Wij hebben de planeet schade berokkend, en dus ook onszelf. We hebben de onderlinge afhankelijkheid genegeerd en ultieme eenheid van al het leven. We moeten betere doelen stellen. Het is niet "ons volk eerst, onze natie eerst" - zelfs niet de hele mensheid eerst. Het is in de eerste plaats het web van het leven, zoals het bestaat en evolueert op aarde. Wanneer dat web veilig en wel is, zijn wij veilig en wel. Dan kunnen we floreren, in plaats van crisis na crisis te moeten bestrijden.

Ons lichaam is gezond als het heel is, en het lichaam van de mensheid is gezond als het heel is - wanneer het alle wezens die op aarde rondlopen omarmt en waardeert. We weten dit en we hebben het altijd geweten. Maar in de moderne wereld hebben we deze kennis onderdrukt, begraven in onze wanhopige zoektocht naar geld en macht. We hebben de fantastische vruchten van de menselijke genialiteit vooral gebruikt om materialistische korte termijn doelen te bereiken. We hebben geweldige energie- en informatietechnologieën ontwikkeld, en gebruiken ze rücksichtslos om onze doelen te bereiken zonder rekening te houden met de gevolgen. Met als resultaat dat onze technologieën beantwoorden aan onze wensen op korte termijn, maar onverschillig zijn voor onze behoeften op lange termijn.

Sommige van onze technologieën hebben een eigen leven ontwikkeld. Ze geven vorm aan het menselijk leven en de menselijke wereld. Dit is een gevaarlijke ontwikkeling: het kan leiden tot een verscheidenheid aan 'gevolgschade' - zelfs tot de creatie van quasi-levende organismen zoals kwaadaardige virussen.

We moeten ervoor zorgen dat onze technologieën veilig zijn en dat ze onze behoeften dienen. Dit betekent het bereiken van een gezond evenwicht waardoor al het leven op aarde in harmonie kan gedijen. Dat is een enorme opgave, maar bij de aanpak ervan hoeven we niet alleen te vertrouwen op de beperkte wijsheid van onze autoriteiten en instellingen.

Onze echte leiding komt niet van boven en van buiten - het komt van binnen en van onder. Het is de begeleiding die voortvloeit uit ons gevoel van wie we zijn en hoe we ons tot elkaar en tot de natuur verhouden. De autoriteit die we kunnen en moeten volgen, is diep en wijs. Het is ons eigen diepe zelf. We maken deel uit van het web van het leven, en dat betekent dat welke kracht of impuls het ook is, die dat web vormt en informeert, ook "in" ons is - het is in ons bewustzijn en in ons onderbewustzijn.

En zo weten we instinctief en intuïtief dat het leven niet alleen een jungle is waar de sterksten overleven, maar een systeem van onderlinge afstemming, geleid door empathie, een gevoel van erbij horen, en uiteindelijk door onvoorwaardelijke liefde. Dit is niet alleen wat religieuze profeten en spirituele meesters ons vandaag vertellen; het is wat nuchtere kwantumfysici, kwantumbiologen en transpersoonlijke psychologen zeggen.

De leiding van ons innerlijke zelf is gezond, veel gezonder dan het meedogenloze streven naar rijkdom en macht. We zijn sociale wezens en we kunnen leven als zulke wezens. Zo leven is goed voor ons, en goed voor de wereld. In harmonie leven met anderen en met de natuur is gezonder, gelukkiger en meer verrijkend dan jagen op egocentrische bevrediging op korte termijn.

Als het gaat om het bepalen van de wegen van ons leven en het pad naar onze bestemming, is er een nieuw uitgangspunt. We kunnen ons leven en ons lot in eigen handen nemen. We kunnen de verandering zijn die we willen zien in de wereld. Op deze wereldwijde tweesprong zijn we de baas over ons eigen lot. Dit moeten we ons realiseren, en dit moeten we in de praktijk brengen. Onze gezondheid, ons welzijn en zelfs ons voortbestaan hangen ervan af. We kunnen de pandemie bedanken voor het openen van de weg naar een wereldwijde transformatie. Nu is de weg open voor het creëren van een betere wereld, een wereld die de kracht en het potentieel van de menselijke geest waarmaakt.

Wanneer de pandemie afneemt en tot het verleden gaat behoren, is het creëren van een betere wereld onze belangrijkste taak. Er is nog nooit een meer opwindende of belangrijker taak geweest in de geschiedenis van de mensheid.

www.theclubofbudapest.com, april 2020

Informatie:

The Club of Budapest Netherlands
Henry Mentink, gastheer COB NL @ Veerhuis te Varik
henry@veerhuis.nl tel 0344-605641 www.veerhuis.nl

The Club of Budapest International Network
Anne-Marie Voorhoeve, global creative strategy director COB IN
@ The Hague Center for Global Governance, Innovation & Emergence
info@thehaguecenter.org www.thehaguecenter.org